

הרצאה 201 : Demagnetizing negative force fields-Pain of guilt

ידידי היקרים, ברכות לכל אחד מכם כאן. תחילתה של ההרצאה הערב תהיה סיכום קצר של פנים מסוימים של חוקים רוחניים בהם דנתי בעבר, במיוחד בהרצאות על "דימויים" [הרצאות 38 עד 41]. נחקור כעת את החומר באופן מעמיק יותר ונרחיב אותו.

למיזוג בין תודעה ואנרגיה יש עוצמה כה רבה עד שהוא יוצר שדה אנרגיה אלקטרומגנטי. שדה כוח (force) field זה מכיל כל זרע או אפשרות של יצירה שניתן להעלותם על הדעת: כל עמדה או מושג שניתן להעלותם על הדעת בנוגע לחיים יוצרים שדה כזה. ברגע ששדה כוח כזה מופעל הוא מעצב את כל האירועים, הדפוסים, ההתנהגויות, התגובות ומצבי הגוף והנפש על פי תבניתו הספציפית. המגנטיות של שדה זה היא כה חזקה עד שהיא מפעילה בהכרח פעולות ואירועים מסוימים, אשר ממשיכים להנציח את העוצמה של שדה כוח ספציפי זה.

שדה הכוח של עמדה ספציפית לחיים נשלט גם על ידי חוקים של משיכה – דומה מושך דומה. לפיכך אתם, שיצרתם שדות כוח שונים כתוצאה מהעמדות, הרעיונות, המושגים והגישות שלכם לחיים, מושכים או דוחים אירועים, אנשים, התרחשויות ופעולות של אחרים וגם של עצמכם. אתם מפעילים שרשרות של פעולות ותגובות, שלעיתים קרובות אתם מתקשים לעקוב אחריהן: כשאירוע מתרחש בחייכם, אינכם יודעים עוד על ידי איזו אמונה ספציפית ופעולה שבאה בעקבותיה יצרתם אותו.

דבר זה מתייחס, כמובן, לרעיונות אמיתיים ומזויפים כאחד, ולחוויה שבאה בעקבותיהם שהינה יצרנית (פרודוקטיבית) ומלאת ברכה או הרסנית וכואבת. זהו היבט חשוב של נתיב-ההתמרה, להבין תחילה עיקרון זה ואז לראות היכן וכיצד הוא מתייחס לחייכם האישיים.

חברי בנתיב גילו שדות כוח שונים של רעיונות מעוותים להם אנו קוראים "דימויים". חוויתם בתוכם כיצד הדבר שאתם מכירים כעת כתפיסה-מוטעית (misconception) לגבי החיים שלט בפעולותיכם ובתגובותיכם וכתוצאה מכך הביא להתרחשותם של אירועים תואמים. אתם רואים כעת דיי בבירור שאירועים אלה אינם כפי שנראו לכם בתחילה, צירופי מקרים בלבד. הם מתרחשים על פי חוק בלתי משתנה: חוק היצירה העצמית.

חוויתם בהמשכו של נתיב זה את העומקים של הרגשות השליליים המקושרים עם רעיונות מוטעים אלו. חשפתם גם את ההתכוונות השלילית (negative intentionality) שייסדתם (instituted) כתוצאה מכך. ועם זאת אתם מוצאים את עצמכם מנועים מלוותר על הגרעין השלם של הדימוי, או שדה הכוח. למרות שאתם יודעים שהרעיונות הנם מזויפים, אינכם יכולים שלא להגיב כאילו שהם היו אמת. לדוגמא, אתם מאמינים שאף אישה אינה ראויה לאמון בגלל שהרגשתם שאמא שלכם דחתה אתכם. אתם יודעים כעת שמשוואה זו הינה מוטעית במידה רבה, ועם זאת אתם מרגישים כפויים להגיב לכל הנשים כאילו שהיו האם הלא אוהבת שלכם. אינכם רוצים לוותר על ההתכוונות השלילית שלכם ביחס אליה, ועל רגשות השנאה, האשמה והטינה שלכם. אינכם רוצים לפתוח את לבכם לאהוב אף אישה. בלי קשר לאמונה החיצונית המודעת שלכם, בפנים אתם מגלים כעת שזוהי הדרך שבה אתם מגיבים. נדמה שאתם תפוסים או לכודים בדימוי זה, למרות שאתם יודעים שהוא אינו הוגן, אינו סביר, אינו אינטליגנטי ושהוא גורם לכם ולאחרים כאב ותסכול, חוסר הגשמה ואשמה וגעגועים תמידיים.

קשה מאד לשנות שדות כוח אלו, אך זה בוודאי אפשרי. אדם שאינו מעורב עמוקות ומחויב לנתיב כגון זה, שבו נערך עימות-עצמי (self-confrontation) עמוק ביותר בכל הרמות, לא יוכל לעשות זאת. קודם כל, האדם אינו מודע אפילו לאמונות שבהן הוא מחזיק, שיוצרות אז שדות כוח על כל תגובות השרשרת שלהם.

גלות דימויים ספציפיים, לחוות באופן מלא וללא הגנה את כל הרגשות המעורבים בהם, לקחת אחריות על ההתכוונות השלילית – כל אלה הן פעולות שמצביעות על התקדמות ניכרת ועל עבודה משמעותית ביותר בנתיב של היטהרות. צעדים אלה הם תנאים מוקדמים חיוניים אך כשלעצמם אינם משנים את העוצמה היצירתית של שדות הכוח: נדרש דבר מה נוסף, כפי שרבים מכם מגלים. הייתי אומר שרבים מכם בנתיב הגעתם כעת לצומת כזו, לפחות בחלק של אישיותכם: אתם רואים, מכירים, מבינים וחווים באופן מלא כאב, פחד וכעס; אתם לוקחים אחריות על הכוונות שלכם ועל רצונכם השלילי. ובכל זאת משהו בכם מחזיק אתכם במקום שבו אתם נמצאים, למרות שאתם יודעים טוב למדיי באיזה מחיר. הרצאה זו אמורה לעזור לכם לנוע קדימה מכאן.

אלו שנמצאים בתחילת הנתיב, או אלו שעדיין מתגוננים מפני קבלת אחריות מלאה על חייהם והנם לפיכך חסומים, יוכלו להסיק מהו הדימוי הקיים באמצעות התבוננות בגילויי חייהם. החיים מגלים מה מוכרחות להיות האמונות והעמדות שבבסיסם. זה לא יכול להיות אחרת.

העוצמה המגנטית של שדה הכוח היא self indoctrinating ומנציחה את עצמה; היא כמו מנגנון מוטורי (מניע) מוטבע (imprinted) באופן עמוק, שמופעל באמצעות אנרגיה רבה. לפיכך אנרגיה חזקה יותר נדרשת על מנת להפסיק את פעולתו של כוח מוטורי זה ולשנות שדה כוח שלילי לחיובי. כדי לומר זאת אחרת, את הדימוי יש לפתור / לפוגג ובאנרגיה היצירתית שהיתה נעולה בו יש להשתמש מעתה והלאה בדרכים שתואמות את החוק האלוהי.

כעת, בואו וניגש ישירות לנושא העיקרי של הרצאה זו. כיצד משנים שדה כוח שלילי לחיובי? כיצד פותרים דימוי? כיצד יוצרים מחדש מושגים מציאותיים ומטביעים אותם כה עמוק במערכת הנשמה שלכם כך שינבעו מהם רצון, רגשות ופעולות חיוביים? במילים אחרות, כיצד עושים דה-מגנטציה [מבטלים את ההשפעה המגנטית] של שדה כוח שלילי?

גישות שונות נדרשות להתכוונות רצונית ובלתי רצונית. כמובן, ככל שאתם מתקדמים בטיהור שלכם, כל העמדות הבלתי רצוניות הופכות בסופו של דבר לרצוניות, אבל בשלבים מסוימים, ובתחומים מסוימים, הדבר עדיין אינו כך. לדוגמא, אתם עשויים להיות מודעים לגמרי לכך שיש לכם הגנה חזקה כנגד הרגשת כאב מסוים; אתם יודעים באמצעות הוכחות רבות שהכאב הזה מוכרח להיות בכם, אבל אינכם יכולים להרגיש אותו, למרות שאתם רוצים בכך. באותו האופן, התכוונות שלילית עשויה להיות מודעת למדי, או שהיא עשויה להתגלות באופן עקיף ואתם אינכם מודעים לה עדיין ככזו. אין צורך לומר שבמקרה האחרון הגישה צריכה להיות שונה.

בדוגמאות של התכוונות רצונית ובלתי רצונית כאחד חיוני להכרה המודעת (the conscious mind) לבטא את הכוונה החיובית שלה ולנסח אותה באופן מדויק. אבל דבר זה אסור שיעשה מתוך אשליה עצמית ובאמצעות כפיית כוונה חיובית מעל התנגדות וסירוב לא הגיוניים ובלתי מודעים. שני הקולות מוכרחים להיות מובאים זה מול זה, והאישיות המודעת צריכה לבצע את הבחירה הסופית.

דנו במספר סיבות מזויפות להתעקשות של האדם להישאר במצב של זיוף וכאב. בראש ובראשונה זוהי שאלה של הזדהות. כל עוד אתם מזדהים רק עם ההיבט השלילי של עצמי האגו שלכם, הוויתור על משהו שהנו הכוח המניע הראשי של אגו זה נדמה כמו השמדה-עצמית, ואינכם יכולים לוותר על מה שנדמה שהוא מהותכם. אתם צריכים לפיכך לבסס באופן שיטתי הזדהות עם העצמי האמיתי שלכם. כל עוד אינכם עושים זאת, תחסרו את הרצון לוותר על מה שהורס אושר ושמחה.

הצעדים הראשונים לקראת הזדהות חדשה זו עם העצמי האמיתי שלכם, לבד מתפילה ומדיטציה פשוטות, הם להגיע לאופנויות חדשות באמצעות ההכרה (mind) שלכם. אם אתם כעת שונאים, אמרו בהכרתכם המודעת: "יש בתוכי גם את האפשרות לאהוב. אני רוצה את המצב החדש הזה ושואף להשתמש לשם כך

בכל האנרגיות והכוחות היצירתיים החבויים שביי". או, אם אתם מאמינים שאתם יכולים לתפקד רק במצב חסר-הרגשה, מבודד ומלא איבה, הצהירו על האפשרויות הטבועות בכם ואמרו: "ישנם אנרגיות ועוצמות פנימיות שהייתי רוצה להניע. אותו אני שכעת לכוד באיבה ובמניעה מכיל דרכים אחרות, יותר טבעיות ויפות של הוויה. ברצוני לבטא מצב חדש זה כמצב הטבעי (אינהרנטי) שלי".

באותו הזמן, לחילופין או בו זמנית, מתרחש תהליך הדה-מגנטציה באמצעות העמקה לתוך השלווה (stillness) הפנימית ביותר שלכם. דיברתי על כך בהפסקות מאז ההתחלה כשערוץ זה התבסס. נתתי תרגילים ללמידת ריכוז ודרכים להשקיט את ההכרה (mind). ועדיין, רבים מחבריי מוצאים את עצמם בלתי מסוגלים לכאורה אפילו לנסות לעשות זאת. הייתי אומר שעם התקדמות גוברת תפתחו את המשמעת העצמית לתת לעצמכם זמן לתרגילים אלה כל יום. אפילו רק כמה דקות שמוקדשות באופן סדיר יעניקו רווחים עצומים, ידידי. אם תעשו זאת באופן רציני, רק להיות שוקטים (becoming still) ולבטא את כוונתכם לשמוע את רצון האלוהים, להרגיש את נוכחות האלוהים בתוככם, הדבר יקרה. אתם יכולים גם לחזור להרצאות השונות שנתתי בנוגע לתרגילים ספציפיים אלו [ראו הרצאה 68 – תהליך חשיבה] ולהשתמש בהם למשך מספר דקות כל יום. בין אם תעשו תרגילים ספציפיים אלו או תשתמשו באחרים שאותם אתם אולי מחבבים יותר, הדרך היחידה לבטל את ההשפעה המגנטית של שדה כוח שלילי היא לבסס מגע עם המציאות האלוהית שלכם, העצמי הקוסמי הנצחי שלכם. עליכם להפוך שוקטים מאד, לפנות לשקט הפנימי שלכם ולחכות לתגליותיו.

כאן אתם פוגשים מיד סתירה שנדמית לכאורה כבלתי ניתנת ליישוב. כל עוד שליליות מכוונת או התכוונות שלילית קיימת בכם, ההתנגדות שלכם לתקשר עם העצמי הרוחני הנצחי שלכם תהיה גדולה מדי. ועם זאת, כל עוד אינכם קוראים לעזרת המציאות הרוחנית שלכם, תמצאו את עצמכם בהכרח בלתי מסוגלים לוותר על ההתכוונות השלילית שלכם.

בואו וניקח לדוגמא את העמדה הנפוצה והשכיחה של המשאלה להעניש את הורכם. אתם אכן מכירים בכך שלהרסנות-עצמית מלאת איבה זו אין כל יתרון עבורכם, ועם זאת אתם מרגישים שאינכם יכולים אפילו לרצות לוותר עליה. כיוון שאינכם יכולים לרצות לוותר עליה, אינכם מרגישים נקיים מספיק כדי לתת לאלוהים להתגלות בכם. ואף אינכם יכולים להקשיב לרוח היצירתית ולהתאים את עצמכם לנוכחותה. ואז אינכם יכולים להכיר את הישות הנצחית שהנכם באמת.

הדרך היחידה להשתחרר מסתירה עצמית זו, שמחזיקה אתכם חסרי תנועה באמצעות כוח מגנטי, למרות שאתם יודעים מה אתם עושים לחייכם, היא להתחיל להשתמש בתהליכי חשיבה בדרך חדשה. בואו וניקח את אותה הדוגמא: "אני רוצה להעניש את הוריי על ידי הסבל, האיבה ואי-הנתינה שלי עצמי", או "אינני רוצה לאהוב את הוריי, ולכן אינני יכול לאהוב אף אחד אחר בגלל שאני רוצה שכולם יהפכו להורים טובים יותר עבורי מאשר אלו שהיו לי". ברגע שאתם מודעים לעמדה זו – וחלק גדול מנתיב ההתמרה מורכב מלהפוך מודעים לדברים כאלה – אז אתם יכולים לראות את עצמכם אחוזים ולכודים שם.

תהליך החשיבה החדש והמשחרר עשוי להיות, תחילה, "אינני רוצה להישאר בעמדה זו. ישנם כוחות בתוכי שמאפשרים לי להשתנות ולהרגיש טוב ובטוח בנוגע לשינוי. אני אכן ראוי לכך. שינוי זה הוא זכותי המולדת שאותה אני מבקש. אני יכול להתקיים על רגשות טובים. אני יכול לסמוך ולשאת אותם, בדיוק כפי שאני יכול לשאת כאב או אכזבה. אני מחליט כעת שלא להאמין יותר בטעות לפיה אינני יכול לשאת רגשות כואבים ואף לא טובים. אם יש בתוכי תחומים כלשהם שבהם אני עדיין נאבק ומתגונן כנגד רגשות כאב או רגשות אוהבים, שהם הנתינה והקבלה של אהבה, העוצמה בתוכי יכולה להפוך אותי למודע אליהם. היא יכולה לעזור לי להוציא את עצמי מחוץ לתלם שנוצר על ידי שדה הכוח השלילי ולהביא לידי קיום שדה כוח חדש.

אני מתפלל לעוצמה, לאמונה, לאמון ולרצון להיות מחויב באופן מוחלט לחיות את חי בדרך טובה, כנה ומרגישה עמוקות".

גם אם חלק כלשהו בכם עדיין מתנגד בעודכם אומרים מילים אלו, ידידי, אם רצונכם הפנימי ביותר מבטא אותן בחוזקה ובנחישות, בלי לכסות או להכחיש את הרצון השלילי, אלא שאתם פוגשים בו חזיתית, עוצמה חדשה תיווצר באמצעות כוחה של הכוונה שבתוך מחשבתכם. לעתים קרובות מדי אתם ממתינים לשינוי שיתרחש בלי שתחליטו על תהליך חשיבה חדש בנוגע לנושא הנדון. זוהי המחשבה שצריכה להשתנות תחילה. במחשבה טמונה הכוונה. כוונה זו יכולה אז לחלחל עמוק יותר ויותר לשכבות שעדיין מתנגדות בתודעתכם. בדרך זו התהליך מתרחש ברמות החיצוניות ביותר והפנימיות ביותר: ברמות החיצוניות ביותר, באמצעות המחשבות הרצוניות שאתם מייצרים; ברמות הפנימיות ביותר, באמצעות העוצמה האלוהית שאתם מניעים כשאתם מבקשים במדיטציה עזרה ספציפית זו. בדרך זו, לא תוכלו להיכשל בשיתוק העוצמה של שדה הכוח השלילי הישן, וביצירת שדה כוח חדש שיביא אתכם להגשמה גוברת באופן מתמיד, לחיים משמעותיים, לשמחה, שלוה ואהבה.

חוסר ההבנה הקיימת בבני אדם בנוגע לעוצמת המחשבה ולעוצמת ההרגשה, וכיצד שתי אלה יחד יוצרות שדות מגנטיים שבתורם יוצרים חווית חיים, הוא מצער מאד. העשורים הבאים יביאו לשינוי בכך. אתם צריכים תמיד להתחיל היכן שהמחשבות והרגשות נגישים, וזה בהכרתכם המודעת, בחשיבה, ברצייה ובעשייה המודעת שלכם. אם הדבר לא היה כך, היה בלתי אפשרי לפתור אי פעם בעיה כלשהי. והוכח, בנתיב זה כמו גם במקומות אחרים – שלעתים קרובות האנשים המופרעים ביותר הופכים לגמרי את חייהם הכואבים לחיים מאושרים, בריאים, מאוחדים ומוגשמים, בעוד שאנשים עם הפרעה פחותה בהרבה נותרים במקום. הסיבה לכך היא שהראשונים הנם בעלי מוטיבציה רבה יותר לפעול לשינוי ולכן הם מצליחים.

אם היה עליכם להסתמך על תהליכים מסתוריים שאין ביכולתכם להפעיל, הייתם באמת נשארים בידיו של גורל מקרי. אך זה אינו המצב. תהליך החשיבה המיידי הנו נגיש תמיד והרגלי החשיבה שלכם יכולים להשתנות דיי בקלות בתור התחלה. מחשבה מביאה באופן בלתי נמנע להרגשה חדשה, שמובילה אז לעמדה חדשה. אבל אתם צריכים תמיד להתחיל היכן שאפשר, ועליכם לדלג בעזרת מחשבתכם מעל למחסום של ה"איני יכול" אל המישור של "זה אפשרי". אתם יכולים לומר, "הפוטנציאלים הללו קיימים בי ואני תובע אותם. ברצוני להפוך אותם לנגישים".

עוד ועוד מכם התחילו לאחרונה ליצור קשר עם האלוהות שבכם. התחלתם לחוות מי הנכם באמת. אך עדיין ההיסוס שלכם לאפשר לעצמכם את העוצמה החדשה הזו מרחיק אתכם לעתים קרובות באופן בלתי נחוץ מהיופי של המציאות הפנימית שלכם. כדי להגיע אליה נדרשת יותר ויותר השקעה, אך האם יכול להיות משהו נפלא יותר מכך? האם יכול להיות משהו שווה יותר מכך? זוהי המטרה של נתיב זה; לא תהיו יותר נזקקים (needy) מפני שתדעו שהכול קיים בתוכם כדי להגשים כל אחד מצרכיכם. ובמקום לחפש היכן שהצרכים לא יכולים לעולם להיות מוגשמים, כלומר בחוץ, על ידי הורים או תחליפי הורים, תחפשו בפנים היכן שלעולם לא תוכלו להתאכזב.

לצורך כך עליכם להגיע עם לב נקי. חיוני לוותר על חוסר הכנות, ההסתרה, ההשלכה והנטייה לשחק משחקים שקיימות ברמות נסתרות בתודעתכם, ושאותן אתם מצליחים לעתים קרובות להכחיש, אפילו כעת, לאחר שאפשרתם להם לעלות זמנית לתודעתכם. וודאי שאין זה רק אפשרי לעשות זאת, אלא שבסופו של דבר זהו גורלו של כל אדם לעשות זאת. להיות חופשי ממצבים אלה של חוסר כנות הוא החוק הטבעי, האוניברסאלי, ובאמת הדרך הקלה ביותר. זהו גורלכם הוודאי. להיאחז במה שהינו הכי קשה, מעוות ופוגע בנשמתכם זה חסר היגיון, בגלל שיום אחד תהיו מוכרחים להפוך לעצמי השלם, האמיתי והמאושר שלכם: לא האגו הקטן הזה, אלא הבורא (Creator) האולטימטיבי שהנכם ביטוי שלו.

אם תקשיבו לשלווה העמוקה ביותר שלכם, ותקראו לבורא שבתוככם, השלווה בתוככם תענה. דבר זה הוא בלתי נמנע אם רצונכם לדעת באמת שלווה. אם אינכם רוצים לדעת שלווה, שמחה וכל הגשמה אפשרית, אז יש לכם את הרמו שלכם: אתם משתוקקים להיצמד למשהו לא ישר שעליו אתם מסרבים לוותר. התבוננו בכך, התבוננו בכך ביושר. כשתראו זאת, תוכלו להתעמת עם עצמכם בנוגע לסיבה שבגללה אתם רוצים להיצמד לכך. אז תוכלו לבצע את אותו הדילוג בתהליך החשיבה שלכם.

וכאן אני מגיע לחלק השני של נושא זה. אחד המכשולים החשובים שעומדים בפני הרצון לבסס ערוץ תקשורת עם הווייתכם האמיתית ובפני הרצון לוותר על חוסר כנות הוא רגשי האשמה שלכם על כאב שאתם עצמכם גרמתם, או שהנכם גורמים עדיין. התייחסתי לנושא זה קודם, אך הגיע הזמן שנתעמק בו יותר.

במהלך השנים למדתם להיפתח לכאב שסבלתם, כאב שנגרם לכם תחילה ע"י הוריקם כשהייתם ילדים ומאוחר יותר ע"י אחרים. למדתם לא להתגונן יותר במידה רבה כל כך מפני כאב כזה, ויותר ויותר אתם יכולים להרגיש ולחוות אותו באופן מלא וכך לשחרר את עצמכם.

אולם, התנועה הפסיכולוגית הכוללת שלכם התרחקה מן ההיבט האחר של כאב: הרגשת כאב האשמה שלכם על כך שגרמתם לאחרים כאב. זהו המצב, מסיבות טובות בחלקן. כל אמת יכולה להיות מעוותת. בימים של טרום-פסיכולוגיה, הדת חינכה אנשים באמצעות רגשי אשמה מעוותים, מחלישים: אשמה מזויפת, פחד מאל מעניש, אשמה שלא אפשרה לבני אדם לחיות בכבוד ומתוך הידע של מי שהם באמת, באופן מוחלט. על מנת לתקן את העיוותים הללו, המטוטלת חייבת תמיד לנטות באופן זמני לקיצוניות השנייה, עד שהאיזון הנכון של אמת יתגלה.

אני עושה הבחנה ברורה בין חרטה לבין אשמה: חרטה היא הרגשת הכאב העמוק על עוול שגרמתם, ועם זאת מבלי לאבד קשר עם האלוהיות שלכם. אתם הופכים לאנשים טובים וחזקים יותר כאשר כאב החרטה מורגש במלואו. אשמה רומסת את העצמי ומכחישה את האלוהיות המהותית שלו. הנטייה הנוכחית, כתוצאה מכך שהמטוטלת נעה אל הקיצוניות הנגדית, גורמת לכל אשמה להראות נזירותית. למעשה, יש הבדל בין אשמה מזויפת נזירותית לבין אשמה אמיתית, והאחת יכולה להסתיר את השנייה. דברתי על כך מוקדם יותר [ראו הרצאה 49].

אם אינכם יכולים לשאת כאב שאחרים גורמים לכם, אז אינכם יכולים לחוות באופן בונה (קונסטרוקטיבי) אף את הכאב של אשמתכם אתם. עליכם לפגוש במלואה את האשמה על העיוותים שלכם עצמכם, להרגיש ולהבין אותה על כל ההסתעפויות ותגובות השרשרת שלה. אחרת, לעולם לא תוכלו להיות ברורים עם עצמכם, ועד שלא תעשו זאת, לא תוכלו להיות שלמים. לא תוכלו להתבונן בעצמכם באהבה ובכבוד, כלומר לא תוכלו להיות מי שהנכם באמת.

עשו זאת באופן מציאותי מאד ובמידה המתאימה, ללא הפרזה, הסתרה או דרמטיזציה. ניתן להכיר בתגובות השרשרת שאתם יוצרים באמצעות העמדות השליליות שלכם ובפגיעות שאתם גורמים בעקבותיהן, בין אם באופן ישיר או עקיף. הפגיעות שנגרמות עקב אי-עשייה אינן כואבות פחות מאלו שמבוצעות בפועל. האם לא נפגעתם עמוקות ממה שהיה חסר בחייכם כילדים? האם היתה זו אי היכולת של הוריקם להעניק יותר חום, רגשות טובים וקרבה? ובכן, אתם גורמים את אותו הדבר לאחרים בחיקוי הנקמני שלכם ובהנצחה של אותה העמדה שפגעה בכם במידה הרבה ביותר.

אם אתם נמחצים ע"י הכאב של אשמתכם, אין זאת אלא מפני שהחלטתם לבחור בתגובה זו, ידידי. בכל רגע שתמצאו בכך, תוכלו להטיל ספק בנחיצותה של ההימחצות ולהקשיב לשקט הפנימי שלכם בחיפוש אחר אפשרות לתגובה חדשה. כן, אתם תרגישו את כאב האשמה, וכך עליכם להרגיש. אך כמו עם הכאב שאחרים גרמו לכם, אם תוכלו לקבל אותו במלואו, הוא יפסיק להיות כאב. כשתרגישו את הכאב במלואו ותמצאו בכל לבכם לוותר על הדפוס השלילי, כאב האשמה יפנה דרך לאנרגיה חדשה ונפלאה: לאור, תקווה, אהבה ויופי.

הפרות של חוק רוחני יכולות להיות מתוקנות רק כשאתם לומדים להרגיש את הפגיעות שגרמתם ושהנכם גורמים עדיין, מבלי להרגיש מושמדים או חסרי ערך, מבלי להתמוטט תחת מטען אשמה. הרגישו את הכאב של המעצורים שלכם, של הטינה ורוע הלב בין אם במחשבה או הלכה למעשה. כשאתם נצמדים לכל סוג של התכוונות שלילית, אינכם יכולים שלא לקפח ולפגוע באחרים, בדיוק כפי שעמדות אלו מוכרחות באופן בלתי נמנע לפגוע בכם. כיוון שאין כל הבדל ביניכם לבין אחרים. כל מה שאתם עושים לאחרים, אתם עושים לעצמכם, ולהפך. אמרתי זאת פעמים רבות בעבר, אבל במחשבתכם אתם עדיין עושים הבחנה, במידה כה רבה עד שאתם ממשיכים לנטור טינה ולשנוא.

כעת, ידידי, הרשו לעצמכם להרגיש את הכאב שבגרמת כאב: הרגישו אותו מבלי להתמוטט, מבלי להפריז, מבלי להטיל ספק במורשת האלוהית שלכם. אם תוכלו לעשות זאת, תמצאו את המפתח החשוב ביותר שיגרום לכם לרצות להיפתח לאלוהיות שלכם על כל השמחה שבה ועל המציאות הנצחית שלה של אהבה. אם אינכם יכולים לשאת את כאב האשמה שלכם ואתם מפנים את מבטכם ממנה, אז אינכם יכולים להרגיש ראויים, ולפיכך אתם מוכרחים לחסום את המגע עם אלוהים שבתוכם. כך שזהו אחד המפתחות החשובים ביותר שלו אתם זקוקים.

התייצבות מול האשמה על כאב שאתם גורמים לאחרים אינה שונה למדי, למען האמת, מהתייצבות מול הכאב שנגרם לכם. בשני המקרים אתם יכולים להגזים אותה ולהפוך את עצמכם לבלתי מסוגלים לחיות, או שאתם יכולים להחליט שלא להרגיש אותה כלל. או שאתם יכולים להרשות לרגש לעלות, ואז לומר: "כן, אחרים עשו טעויות. אני עשיתי טעויות. הם היו עיוורים ומגששים למצוא את דרכם, וכך הייתי גם אני. הם היו בחשכה ואני הייתי בחשכה. דבר זה הוא מצער, אך זוהי הסיבה לכך שכולנו נמצאים פה. כעת ארים את ראשי מתוך כבוד למי שאני. אני יודע שהכוח הגדול יותר שבתוכי יעזור לי להרגיש את הכאב שגרמתי ואת הכאב שספגתי". ניתן כעת לטפח עמדה זו ולנהוג על פיה, ידידי. אכן, יש לכם את האומץ; יש לכם את הגדולה; ויש לכם את היכולת הפנימית להרגיש זאת ולהפוך לחזקים וטובים יותר, ולא לחלשים וגרועים יותר, כפי שאתם חוששים.

חיוני בהחלט שתגלו את כל הקשרים שמחברים בין סיבה ותוצאה, ותהיו מודעים לגמרי לכאב שנגרם לכם ולכאב שגרמתם. ראו כיצד האחד מוביל לשני, הלךך ושוב, בתגובת שרשרת אינסופית. יש לכם את הכוח, בכל רגע שתחפצו, לשבור שרשרת זו. כשתחליטו להיכנס לתחום זה של הווייתכם כדי להתבונן בכך, בטאו את כוונתכם להשתמש בכל העזרה האלוהית שבתוכם. הזמינו עזרה זו. הפכו שקטים כל כך עד שתוכלו להקשיב. הרגישו בה והכירו בנוכחותה.

הפרדוקס הברור הוא שככל שאתם מתחבאים מפני כאב האשמה שלכם, כך אתם מענישים את עצמכם בחומרה רבה יותר. בניגוד לכך, זוהי אמת שככל שתתייצבו מול כאב זה ותרגישו אותו, כך תצטרכו פחות להעניש את עצמכם. הגישה השלילית של להסתיר מעצמכם את מה שאתם עושים ומרגישים באמת יוצרת שדה אנרגיה שלילי שמנציח את עצמו באופן הבא: כשאתם מענישים את עצמכם על האשמה שמולה לא התייצבתם בתוכם, אתם בהכרח נשארים באותה הגישה עצמה שגורמת לצבירתה של אשמה נוספת. אתם לכודים באמת באחד ממעגלי הקסם השליליים הטראגיים ביותר: בגלל שאתם סבורים שאינכם יכולים להתמודד עם כאב האשמה שלכם, אתם מנתקים את עצמכם מלבכם, ממרכז הווייתכם, ומהחיים הפנימיים ביותר שלכם. אתם מרגישים לא ראויים לעולם לשמחה. אם אינכם ראויים לשמחה, הצרכים שלכם מוכרחים להישאר לנצח לא מסופקים. אם אתם מרגישים לא ראויים ולא מסופקים, אתם ממשיכים להעניש את העולם על תסכול מכאיב זה. אינכם מעיזים לפנות לתפארת המופלאה של הנוכחות הפנימית שלכם, שתעזור לכם להיחלץ ממלכודת זו, בגלל שמעשה כזה ימלא אתכם מיד באור ובשמחה. אתם מרגישים שבגלל שגרמתם כאב אינכם ראויים לחוויה כזו. אך כיצד תוכלו לשבור את הדפוס השלילי מבלי

להשתמש בכוחו של אלוהים שבתוככם? ולא תוכלו לחוות את אלוהים שבתוככם בלי לחוות גם שמחה, שלוה ואור. כיצד תוכלו אי פעם לשבור את מעגל הקסם השלילי בלי להשתמש במפתח זה?

היכנסו לשלווה הפנימית שלכם ברגע זה ממש. הצהירו שאתם רוצים להרגיש את הכאב שטמון בכם, כפי שנגרם לכם וכפי שגרמתם, ושאתם רוצים להיות האדם היפהפה שהנכם באמת. הרגישו הן את כאב אשמתכם והן את היופי של העצמי האמיתי שלכם. כך תשנו את כיוון המהלך שהפעלתם ותצרו שדה כוח חדש, בגלל שתבטלו את המשיכה המגנטית של השדה הישן. זוהי הדרך כעת, ידידי. כאשר תעשו זאת, כאשר תרגישו את כאב האשמה ואת הכאב של מה שנגרם לכם, הם יהפכו לאותו הכאב עצמו. אז תסלחו לעצמכם כפי שתסלחו לאחרים, כפי שנאמר באחת התפילות הגדולות ביותר. אז תהיו חופשיים: חופשיים לשחרר ולאפשר לאלוהים להתגלות דרככם יותר ויותר בחיי היום יום שלכם. אז ישרו עליכם השראה וחכמה, שמחה ושלווה.

אלו אינן מילים בלבד, ידידי. זוהי המציאות הבלתי מעורערת, אותה יוכל לאשר כל מי ששואף ללכת בנתיב זה לכל אורכו. אלו אינן הבטחות ואף לא פילוסופיות ועקרונות מופשטים. אלו הן פעולות מעשיות שיש ליישם בחיי היום יום. אז לא תהיו תלויים יותר באחרים, אלא תהיו העצמי האמיתי שלכם, העצמי האלוהי שלכם. יהיו לכם לפיכך יחסים אמיתיים, ולא יחסים תלותיים. זהו ייעודכם הסופי. המימוש שלו, במוקדם או במאוחר, תלוי רק בכם.

(19 במאי, 1972).